

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 21 kwietnia 2018 r.
(OR. en)

7400/18

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0079 (NLE)**

**JAI 242
ASIM 26
CONUN 98
ONU 27
DEVGEN 40**

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 21 kwietnia 2018 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2018) 167 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY upoważniającej Komisję do
zatwierdzenia, w imieniu Unii, globalnego porozumienia w sprawie
bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji w dziedzinie współpracy
na rzecz rozwoju

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 167 final.

Zał.: COM(2018) 167 final

Bruksela, dnia 21.3.2018
COM(2018) 167 final

2018/0079 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**upoważniająca Komisję do zatwierdzenia, w imieniu Unii, globalnego porozumienia
w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji w dziedzinie współpracy na
rzecz rozwoju**

UZASADNIENIE

Przedmiot wniosku

Niniejszy wniosek dotyczy zatwierdzenia globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji (zwanego dalej „globalnym porozumieniem w sprawie migracji”) w imieniu Unii Europejskiej.

Globalne porozumienie w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji

W dniach 10–11 grudnia 2018 r. w Maroku odbędzie się konferencja międzyrządowa, podczas której ma zostać przyjęte globalne porozumienie w sprawie migracji w kształcie zaproponowanym w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ 72/244 z dnia 24 grudnia 2017 r. dotyczącej zasad dotyczących konferencji międzyrządowej mającej przyjąć globalne porozumienie w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji¹.

W świecie, w którym państwa są w dużym stopniu od siebie współzależne, tylko społeczność międzynarodowa działająca jako całość może skutecznie zająć się kwestią migracji. Migracja jest zjawiskiem globalnym i wymaga globalnych rozwiązań opartych na zasadach solidarności i wspólnej odpowiedzialności.

We wrześniu 2016 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło Deklarację nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów² i tym samym formalnie zainicjowało proces szczegółowego opracowywania globalnego porozumienia w sprawie migracji. Deklaracja nowojorska stanowi kamień milowy w definiowaniu światowej reakcji na migrację i przymusowe wysiedlenia. Została ona z zadowoleniem przyjęta przez Radę Europejską w jej konkluzjach w sprawie migracji z dnia 20 października 2016 r.³.

Od 2016 r. Unia zdecydowanie i konsekwentnie angażuje się w proces opracowywania globalnego porozumienia w sprawie migracji. Wydaje skoordynowane na poziomie UE oświadczenia za pośrednictwem delegatur UE na etapie konsultacji i analizy. To jednolite podejście UE pozwoliło na opracowanie projektu globalnego porozumienia w sprawie migracji, które w dużej mierze uwzględnia przepisy unijnego dorobku prawnego i polityki UE, a także odzwierciedla cel Unii, którym jest sprzyjanie wielostronnym rozwiązaniom wspólnych problemów, w szczególności w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych.

W ostatnich latach Unia stworzyła kompleksową długoterminową strategią dotyczącą migracji, obejmującą wszystkie aspekty tego zjawiska, począwszy od ratowania życia, oferowania ochrony osobom w potrzebie, zajęcia się przyczynami nielegalnej migracji i przymusowych wysiedleń, a także zapewnienia wsparcia ludności przymusowo wysiedlonej na całym świecie. Strategia ta oparta jest na partnerstwie i ścisłej współpracy z krajami partnerskimi i takimi organizacjami jak Unia Afrykańska, Organizacja Narodów Zjednoczonych i jej agencje. To kompleksowe podejście wymaga rozpowszechnienia na całym świecie.

Europejski konsensus w sprawie rozwoju⁴, przyjęty w 2017 r., stanowi, że UE i jej państwa członkowskie będą aktywnie wspierać opracowywanie globalnych porozumień ONZ

¹ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/72/244

² <http://www.unhcr.org/new-york-declaration-for-refugees-and-migrants.html>

³ <http://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2016/10/20/european-council-conclusions-migration/pdf>

⁴ Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji, 2017/C 210/01 (Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1).

w sprawie migracji i uchodźców, do czego wezwano w 2016 r. w Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów.

Po opublikowaniu wstępnego projektu globalnego porozumienia w sprawie migracji w dniu 5 lutego 2018 r. oraz wstępnego projektu plus w dniu 5 marca 2018 r. proces ten wkroczył w ostatni etap negocjacji. W efekcie, w grudniu 2018 r. w Maroku zorganizowana zostanie konferencja międzyrządowa, na której przyjęte zostanie globalne porozumienie w sprawie migracji.

Przewidywany termin zatwierdzenia globalnego porozumienia w sprawie migracji w imieniu Unii to 10 grudnia 2018 r., przy okazji otwarcia sesji plenarnej konferencji międzyrządowej.

Podstawa prawna

Art. 16 TUE stanowi, że Rada pełni funkcje określania polityki i koordynacji zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktatach. O ile Traktaty nie stanowią inaczej, Rada stanowi kwalifikowaną większość głosów.

Zgodnie z art. 208 TFUE w polityce współpracy na rzecz rozwoju Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju w realizowanych przez nią strategiach politycznych, które mogą mieć wpływ na kraje rozwijające się. Cele te zostały ogólnie zdefiniowane w utrwalonym orzecznictwie Trybunału, ostatnio w wyroku w sprawie C-377/12 Komisja przeciwko Radzie⁵, w którym Trybunał stwierdził, że migracja (w tym walka z nieregularną migracją) stanowi aspekty polityki na rzecz rozwoju zdefiniowanej w konsensusie europejskim. W konsensusie stwierdzono, że UE i jej państwa członkowskie będą aktywnie wspierać opracowywanie globalnych porozumień ONZ w sprawie migracji i uchodźców, do czego wezwano w 2016 r. w Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów. W agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przyznano, że migracja jest wielowymiarowym zjawiskiem o kluczowym znaczeniu dla zrównoważonego rozwoju krajów pochodzenia, tranzytu i krajów docelowych.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 TFUE Unia rozwija wspólną politykę imigracyjną mającą na celu zapewnienie, na każdym etapie, skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi, sprawiedliwego traktowania obywateli państw trzecich przebywających legalnie w państwach członkowskich, a także zapobieganie nielegalnej imigracji i handlowi ludźmi oraz wzmocnienie ich zwalczanie.

W tym celu należy przyjąć środki w następujących dziedzinach: warunki wjazdu i pobytu, jak również normy dotyczące procedur wydawania przez państwa członkowskie długoterminowych wiz i dokumentów pobytowych, w tym do celów łączenia rodzin; określenie praw obywateli państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim, w tym warunków dotyczących swobody przemieszczania się i pobytu w innych państwach członkowskich; nielegalna migracja i nielegalny pobyt, w tym wydalenie i repatriacja osób przebywających nielegalnie; zwalczanie handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi.

Ponadto na mocy art. 79 ust. 4 TFUE można ustanowić środki zachęcające i wspierające działania państw członkowskich, podejmowane w celu popierania integracji obywateli państw trzecich przebywających legalnie na ich terytoriach, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich.

Globalne porozumienie w sprawie migracji zawiera wykaz wspólnych celów dotyczących bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji.

---

⁵ Wyrok Trybunału z dnia 11 czerwca 2014 r., sprawa C-377/12, Komisja przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:1903.

W związku z tym podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 16 TUE w związku z art. 79 i 209 TFUE. Zgodnie z protokołami nr 21 i 22 do TUE i TFUE, Irlandia, Zjednoczone Królestwo i Dania nie uczestniczą w przyjęciu decyzji opartej na art. 16 TUE i art. 79 TFUE, dlatego konieczne są dwie odrębne decyzje do zatwierdzenia globalnego porozumienia w sprawie migracji, w imieniu Unii: jedna na mocy art. 16 TUE i art. 79 TFUE, druga na podstawie art. 16 TUE i art. 209 TFUE.

Pozostałe elementy

Globalne porozumienie w sprawie migracji nie tworzy ani nie ma na celu tworzenia żadnych prawnych zobowiązań na mocy prawa krajowego lub międzynarodowego.

W celu zapewnienia, by decyzje Rady dotyczące zatwierdzenia globalnego porozumienia w sprawie migracji były podejmowane na etapie, gdy Rada pełni funkcję określania polityki, i by UE była nadal aktywna i miała wpływ na jego zatwierdzenie, aby zagwarantować, że ostateczne brzmienie globalnego porozumienia w sprawie migracji będzie zgodne z dorobkiem prawnym UE oraz polityką unijną, zostaje złożony wniosek, w drodze wyjątku, w celu umożliwienia wcześniejszego zatwierdzenia przez Radę globalnego porozumienia w sprawie migracji.

Jeśli globalne porozumienie w sprawie migracji przedstawione na konferencji międzyrządowej znacząco różni się od tekstu załączonego do niniejszej decyzji, Komisja Europejska zwróci się do Rady.

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Komisję do zatwierdzenia, w imieniu Unii, globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) w art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej wymieniono uprawnienia Komisji, a w szczególności zapisano, że Komisja zapewnia reprezentację Unii na zewnątrz, z wyjątkiem wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz innych przypadków przewidzianych w Traktatach.
- (2) Art. 221 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje, że delegatury Unii w państwach trzecich i przy organizacjach międzynarodowych zapewniają reprezentację Unii.
- (3) Art. 16 Traktatu o Unii Europejskiej przewiduje, że Rada pełni funkcje określania polityki i koordynacji zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktatach. O ile Traktaty nie stanowią inaczej, Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.
- (4) Art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że działania Unii na arenie międzynarodowej oparte są na zasadach, które leżą u podstaw jej utworzenia, rozwoju i rozszerzenia oraz które zamierza wspierać na świecie: demokracji, państwa prawnego, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, zasad równości i solidarności oraz poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego. Unia dąży do rozwijania stosunków i budowania partnerstwa z państwami trzecimi oraz z organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi lub światowymi, które wyznają zasady, o których mowa w akapicie pierwszym. Sprzyja ona wielostronnym rozwiązaniom wspólnych problemów, w szczególności w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (5) Zgodnie z art. 208 TFUE w polityce współpracy na rzecz rozwoju Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju w realizowanych przez nią strategiach politycznych, które mogą mieć wpływ na kraje rozwijające się. Cele te zostały ogólnie zdefiniowane w konsekwentnym orzecznictwie Trybunału, ostatnio w wyroku w sprawie C-377/12 *Komisja przeciwko Radzie*⁶, w którym Trybunał stwierdził, że

---

⁶ Wyrok Trybunału z dnia 11 czerwca 2014 r., sprawa C-377/12, Komisja przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:1903.

migracja (w tym walka z nieregularną imigracją) stanowi aspekty polityki na rzecz rozwoju zdefiniowanej w konsensusie europejskim⁷.

- (6) W agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 uznano, że migracja jest wielowymiarowym zjawiskiem o kluczowym znaczeniu dla rozwoju krajów pochodzenia, tranzytu i krajów docelowych.
- (7) Europejski konsensus w sprawie rozwoju, przyjęty w 2017 r., stanowi, że UE i jej państwa członkowskie będą aktywnie wspierać opracowywanie globalnych porozumień ONZ w sprawie migracji i uchodźców, do czego wezwano w 2016 r. w Deklaracji nowojorskiej w sprawie uchodźców i migrantów.
- (8) W świecie, w którym państwa są w dużym stopniu od siebie współzależne, tylko społeczność międzynarodowa działająca jako całość może skutecznie zająć się kwestią migracji. Migracja jest zjawiskiem globalnym i wymaga globalnych rozwiązań opartych na zasadach solidarności i wspólnej odpowiedzialności.
- (9) We wrześniu 2016 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło Deklarację nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów⁸ i tym samym formalnie zainicjowało proces szczegółowego opracowywania globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji („globalne porozumienie w sprawie migracji”). Deklaracja nowojorska stanowi kamień milowy w definiowaniu światowej reakcji na migrację i przymusowe wysiedlenia. Została ona z zadowoleniem przyjęta przez Radę Europejską w jej konkluzjach w sprawie migracji z dnia 20 października 2016 r.⁹.
- (10) Globalne porozumienie w sprawie migracji nie tworzy ani nie ma na celu tworzenia żadnych prawnych zobowiązań na mocy prawa krajowego lub międzynarodowego.
- (11) Od 2016 r. Unia zdecydowanie i konsekwentnie angażuje się w proces opracowywania globalnego porozumienia w sprawie migracji. Wydaje skoordynowane na poziomie UE oświadczenia za pośrednictwem delegatur UE na etapie konsultacji i analizy. To jednolite podejście UE zaowocowało projektem globalnego porozumienia w sprawie migracji, które w dużej mierze uwzględnia przepisy unijnego dorobku prawnego i polityki unijnej, a także odzwierciedla cel Unii Europejskiej, jakim jest sprzyjanie wielostronnym rozwiązaniom wspólnych problemów, w szczególności w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (12) W ostatnich latach Unia stworzyła kompleksową długoterminową strategią dotyczącą migracji, obejmującą wszystkie aspekty tego zjawiska, począwszy od ratowania życia, oferowania ochrony osobom w potrzebie, zajęcia się przyczynami nielegalnej migracji i przymusowych wysiedleń, a także zapewnienia wsparcia ludności przymusowo wysiedlonej na całym świecie. Strategia ta oparta jest na partnerstwie i ścisłej współpracy z krajami partnerskimi i takimi organizacjami jak Unia Afrykańska, Organizacja Narodów Zjednoczonych i jej agencje. To kompleksowe podejście wymaga rozpowszechnienia na całym świecie.
- (13) Po opublikowaniu wstępnego projektu globalnego porozumienia w sprawie migracji w dniu 5 lutego 2018 r. oraz wstępnego projektu plus w dniu 5 marca 2018 r. proces ten wkroczył w ostatni etap negocjacji. W efekcie, w grudniu 2018 r. w Maroku

---

⁷ Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji, 2017/C 210/01 (Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1).

⁸ <http://www.unhcr.org/new-york-declaration-for-refugees-and-migrants.html>

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2016/10/20/european-council-conclusions-migration/pdf>

zorganizowana zostanie konferencja międzyrządowa, na której przyjęte zostanie globalne porozumienie w sprawie migracji.

- (14) Przewidywany termin zatwierdzenia globalnego porozumienia w sprawie migracji w imieniu Unii przy okazji otwarcia sesji plenarnej konferencji międzyrządowej to 10 grudnia 2018 r.
- (15) W interesie Unii leży przyczynienie się do pomyślnego zakończenia tego procesu. Ma to zasadnicze znaczenie dla zachowania jednolitego stanowiska UE w celu zagwarantowania, że ostateczny tekst globalnego porozumienia w sprawie migracji będzie zgodny z dorobkiem prawnym UE oraz polityką unijną.
- (16) Należy zatem zezwolić na zatwierdzenie globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji w związku z planowaną konferencją międzyrządową, która odbędzie się w dniach 10–11 grudnia 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Komisja jest upoważniona do zatwierdzenia w imieniu Unii, w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju, wstępnego projektu plus globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji, załączonego do niniejszej decyzji, na konferencji międzyrządowej w Maroku w dniach 10 – 11 grudnia 2018 r.

Jeśli globalne porozumienie w sprawie migracji przedstawione na konferencji międzyrządowej w Maroku w dniach 10–11 grudnia 2018 r. znacząco różni się od tekstu załączonego do niniejszej decyzji, Komisja Europejska zwróci się do Rady.

Komisja i delegatura UE będą regularnie informować państwa członkowskie i zapewnią odpowiednią ścisłą współpracę.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*